

der har begaaet den samme Overtrædelse, og saa straks skride ind overfor dem. Jeg har aldeles ikke rettet noget Angreb paa den højtærede Minister, fordi han har forarsaget Sagsanlægget, som Ministeren udtalte, han selv var ked af at skulle sætte i Værk overfor det paagældende Blad. Det er kun denne ulige Fremgangsmaade overfor forskellige Partiers Blade, jeg paataler.

Den højtærede Indenrigsminister søgte at værgе sig imod de Angreb, jeg havde rettet mod forskellige af de Dispositioner, han, støttet til forskellige Raad og til Prisreguleringskommissionen, havde sat i Værk. Den højtærede Minister mente, at det gjaldt om at sikre den bedste Anvendelse af Chilisalpeter — det gælder naturligvis al den kvælstofholdige Gødning —, og mente, at dette skete ved den Rationering, han nu havde udtænkt. Jeg har set Udtalelser andre Steder, som gaar i modsat Retning, at man ved en saadan Rationering, ved at uddele det ti meget smaa Portioner, maa-ske netop vil komme til det modsatte Resultat. Det er jo neppe helt tilfældigt, naar adskillige Landmænd for Øjeblikket ligger inde med Gødning. Det er Folk, som har været foretagsomme, virksomme for at sikre sig, hvad de skulde bruge, og som ikke har været bange for at betale den overordentlig høje Pris, der blev forlangt, medens andre har gaaet og trykket sig og ment, at der blev nok Udvej til at faa det billigere. Nu kommer disse, der paa den Maade har sikret deres Bedrift og deres Avl i Fremtiden, saa vidt jeg kan forstaa paa den højtærede Minister, til at afgive en Del af det Kvantum, de har erhvervet netop med det Formaal for Øje at tilvejebringe den bedst mulige Avl. Den højtærede Minister udtalte, at han vilde beklage meget, om mine Bemærkninger om Erstatning skulde fremkalde Vanskeligheder. Nej, de Bemærkninger, jeg har fremsat her, vil ikke være i Stand til at fremkalde Vanskeligheder, thi det er Bemærkninger, man hver Dag hører udtale af de Folk, man kommer i Berøring med. Det er altsaa Tanker, der er oppe i Befolkningen, som jeg kun har ment det rigtigt at fremsætte paa dette Sted.

Jeg maa maaske i Forbindelse hermed omtale noget, som jeg ikke nævnedes før, nemlig den Forordning, som Ministeren vistnok i Gaar har udstedt angaaende Korn og Foderstoffer. Jeg frygter meget for, at den Disposition vil føre til det samme som Ministerens Disposition i Begyndelsen af Krigen, i 1914, den Gang Ministeren eksproprierede Hveden i Køben-

havn, Hellerup og Frederiksberg. Det førte til, at en hel Del af de Hvedeladninger, der var under Vejs til København, aldeles ikke kom hertil. Jeg kan tænke mig, at det, Ministeren nu foretager paa dette Omraade, ogsaa kan resultere i, at vi faar meget mindre Korn og Foderstoffer, end vi vilde faa under andre Forhold. I det hele taget viser det sig, at den megen Indgriben ikke altid er velsignelsesrig. Ganske undgaa at regulere fra det offentliges Side, skal jeg meget vel indrømme, man ikke kan, men jeg tror, at man vilde være vel tjent med at indskrænke sig til at gøre det saa lidt som muligt.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at jeg havde jo selv været med til at approbere den Kornplan, hvorefter der blev givet Tilladelse til at opfodre 10 pCt. af Vintersæden. Jeg ved ikke rettere, end at den er meddelt i Finansudvalget, men jeg ved ikke af, at jeg nogen Sinde har haft nogen Indflydelse paa, at denne Foranstaltning er truffet. Ligeledes udtalte Ministeren, at Finansudvalget havde givet sin Tilslutning til Anvendelsen af de Penge, der skulde anvendes. Hvis det gælder Tilskuddet til Majsens, maa jeg erindre om, at vort Parti udtalte sig imod, at man begyndte paa denne Foranstaltning.

Jeg skal endelig blot sige et Par Ord i Anledning af Ministerens Bemærkninger om Kartoffelmaksimalprisen. Ministeren mener altsaa, at det, han har foretaget, er fortræffeligt. Jeg mener, at det Resultat, man er naaet til, at den store By har staaet uden Kartoffler, tværtimod beviser det modsatte. Derfor et andet Forsyningsomraade, nemlig Rugen, var den højtærede Minister meget klar over, at det gjaldt om at præmiere, at Rugen kom frem. Derfor var Ministeren fra først af inde paa — senere blev Forholdene forandret —, at den Rug, som kom frem tidligt i Efteraarssmaanederne, skulde have en højere Tillægspris end den, der kom frem senere, for at skaffe Rugen frem i de Maaneder, hvor der var størst Vanskelighed ved at faa den paa Markedet, i September og Oktober. Et noget lignende Forhold gør sig gældende med Hensyn til Kartofflerne i dette Tilfælde. Selv om nu Ministeren, som jo ikke er sagkyndig paa dette Omraade, har fulgt de Mænd, som har indstillet denne Fremgangsmaade, at man satte den mindre Pris til at begynde med og lod den stige hen i Tiden, har det jo vist sig, at dette ikke var rigtigt. Vanskelighederne ved at faa Kartofflerne frem laa netop i den Periode i, at det var forbundet